

RIKSDAGEN

Riksdagen har genomfört den skärpta indirekta beskattning om vilka uppgörelse träffats mellan partierna. Riksdagens behandling är så till vida av intresse, att bevillningsutskottet icke motiverade de höjda skatterna med försvarets kostnader utan med en allmän hänvisning till det statsfinansiella läget.

Förslaget om ortsavdrag m. m. i annan kommun än hemortskommun vid taxering till kommunal inkomstskatt har godtagits av riksdagen (bevillningsutskottets bet. nr 23). Propositionen i ämnet har behandlats i häfte 2—3 för detta år. Lagstiftningen träder i kraft vid 1959 års taxering.

Fullföljdsbegränsningen till RR har nu beslutats i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag (se häfte 2—3) och gäller taxeringar åsatta enligt reglerna för den nya

taxeringsförordningen eller med andra ord avseende 1958 och följande års taxeringar (bevillningsutskottets bet. nr 17).

Förslag till sjömansskatt har framlagts i proposition nr 92. Förslaget bygger på den utredning, vilken närmare redovisats i häfte 12/1957. Propositionen innehåller i huvudsak följande.

Vid nordiska rådets session 1954 antogs en rekommendation till regeringarna i de till rådet anslutna länderna att ingå en konvention om gemensamma regler för beräkningen av skatt för sjöman och för uppörden av sådan skatt. Med anledning härav har utredningar om införande av särskilda skatte- och uppördsregler för sjömän verkstälts i Sverige, Danmark och Finland. I Norge finns redan särskild sjömansskatt införd. Det förslag till sjömansskatteförordning som nu

svårt att exakt beräkna dessa. TI ansåge Y icke hava motiverat, att de härutinnan medgivna avdragen vore för låga. Kostnaderna för sjukgymnastik och rekreation vore hänförliga till icke avdragsgilla levnadskostnader. Ej heller kunde extra avdrag för nedsatt skatteförmåga i anledning av dessa utgifter vara befogat.

Genom utslag den 3 dec. 1957 resolverade KR, att Y med avseende å omstän-

digheterna i målet finge anses berättigad till avdrag för resekostnader med yrkade 3.800 kr. varemot besvären i övrigt icke kunde bifallas.

Ann.: Det synes icke vara uteslutet, att därest Y — liksom ovannämnda X — framställt yrkande om extra avdrag för nedsatt skatteförmåga, sådant avdrag kunnat medgivas honom.

framlägges är ett led i det pågående internordiska samarbetet på området.

I propositionen föreslås att sjöman anställd ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100 ton skall erlägga sjömansskatt för sin inkomst ombord. Sjömansskatt skall dock inte utgå på fartyg, som huvudsakligen användes inomskärs vid kusterna eller i annan inre fart. Sjömansskatten skall utgå i stället för statlig och kommunal inkomstskatt samt avgifterna till folkpensioneringen och den allmänna sjukförsäkringen. Skatten skall vara en definitiv källskatt. Sjömannen blir inte skyldig att deklarerera för inkomsten ombord och skall inte heller taxeras för denna inkomst. För inkomst i land skall däremot taxering åsättas efter vanliga regler.

I Sverige bosatta sjömän skall erlägga skatt efter två sjömansskattetabeller, en för fjärrfart och en för närfart. Om fartyget huvudsakligen användes i nordsjöfart eller oceanfart skall sjömansskatt erläggas efter tabellen för fjärrfart. Å övriga fartyg skall sjömansskatt utgå efter tabellen för närfart. Skatteuttaget enligt tabellen för närfart överensstämmer i princip med den skatt som utgår enligt tabell för preliminär A-skatt. Skatteuttaget enligt tabellen för fjärrfart är lägre.

Kungl. Maj:t skall kunna förordna att sjöman bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge skall erlägga sjömansskatt efter vad som gäller för i Sverige bosatt sjöman.

Övriga sjömän skall liksom nu är fallet erlägga skatt med femton procent av den kontanta lönen.

Kommuner, landstingskommuner, vissa municipalsamhällen och allmänna sjuk-

kassor skall erhålla viss del av de i form av sjömansskatt influtna medlen.

Det årliga skattebortfallet har uppskattats till cirka 9 miljoner kr.

Motionsslakten har bedrivits i hög takt. Två frågor skall i korthet omnämnas.

Bevillningsutskottet har i sitt bet. nr 14 behandlat en motion med yrkande att möjligheter beredes den som överlåter en rörelse och därvid erhåller vad som är att betrakta som ackumulerad inkomst och som samtidigt tecknar pensionsförsäkring mot engångspremie, att före uppdelningen av den ackumulerade inkomsten göra sin lagenliga avdragsrätt för pensionspremier gällande. Härefter må överskjutande ackumulerad inkomst fördelas enligt i förordningen angivet sätt.

Utskottet har funnit vissa skäl tala för motionsyrkandet och särskilt anmärkt, att man bör beakta det starka sambandet mellan utgiften för pensioneringen och den ackumulerade inkomsten. Utskottet anför vidare.

I detta sammanhang vill utskottet erinra om att chefen för finansdepartementet jämlikt bemyndigande den 10 januari 1957 tillkallat en särskild utredningsman med uppgift att verkställa utredning rörande möjligheterna att i skattelagstiftningen införa rätt till förlust- och resultatutjämnning, samt att departementschefen i ett interpellationssvar den 6 februari 1957 uttalat, att han räknade med att omfattande ändringar i förordningen om ackumulerad inkomst kunde bli aktuella i samband med en framtida lagstiftning om sådan utjämnning. Enligt utskottets mening kan det antagas, att den i motionen berörda frågan uppmärksammas vid denna utredning, och att den därvid blir prövad i ett större sammanhang.

Värdeminskningsavdrag å byggnader på jordbruksfastighet har redan på hösten 1951 i samband med att riksdagen antog nu gällande regler föranlett en riksdagens skrivelse med begäran om utredning. Uppdraget har år 1955 överlämnats till skattelagssakkunniga. Det kan vara skäl att erinra om vad riksdagen 1951 framhöll i denna mycket viktiga fråga.

Bevillningsutskottet uttalade då att de berättigade invändningar, som från skilda håll framförts mot då gällande metod och vilka — om än med något mindre styrka — kunde göras gällande mot propositionsförslaget, hade föranlett utskottet att överväga huruvida icke hela spörsmålet borde göras till föremål för en förnyad prövning. Enligt vad utskottet under hand erfarit hade statens forskningsanstalt för lantmannabyggnader utvecklat vissa värderingsmetoder, vilka enligt anstaltens uppfattning skulle kunna omformas till ett för taxeringsändamål praktiskt system. Utskottet saknade möjlighet att bedöma, huruvida detta var en framkomlig väg, men ansåg att de erfarenheter forskningsanstalten vunnit på förevarande område borde beaktas vid den fortsatta behandlingen av problemet. Det i propositionen förordade sättet för bestämmande av avskrivningsunderlaget innebär emellertid en förbättring i förhållande till gällande regler. Utskottet tillstyrkte därför propositionsförslaget oförändrat men föreslog samtidigt riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan.

I år framhåller utskottet (bet. nr 15) att de sakkunniga lämpligen bör planera sitt arbete så att denna fråga och andra därmed sammanhängande tas under övervägande snarast möjligt.

Ansökan om arealtillägg.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva utlåtande över ett av utredningen om småbruksstöd avgivet betänkande om småbrukarstödet, får förbundet anföra följande.

Förbundet har ansett sig böra begränsa sitt yttrande till att avse allenast vad som i betänkandet framförts rörande ifrågasatt medverkan av taxeringsnämnderna.

Det har föreslagits att ansökan om arealtillägg bör lämnas i samband med den allmänna självdeklarationen och avse arealtillägg för närmast föregående kalenderår. På ansökningshandlingen skall anges fastighetsnummer, åkerareal enligt den senaste fastighetstaxeringen, i vad mån tillskottsjord arrenderats samt att sökanden föregående höst har mantalskrivits på gården. Därjämte skall på ansökningshandlingen anges sökandens taxerade nettoinkomst och behållna förmögenhet enligt den samtidigt avgivna självdeklarationen. Efter behandlingen av deklarationen granskas de avgivna uppgifterna om taxerad nettoinkomst och behållna förmögenhet av taxeringsnämnden, varvid eventuella korrigeringar införes. Såsom ett skäligen ersättningsbelopp till ordföranden i taxeringsnämnderna anser utredningen 25 öre per ansökningshandling.

Gentemot vad sålunda föreslagits kan förbundet inte underlåta att erinra om följande.

Lagstiftningen på taxeringsväsendets område har särskilt under senaste tiden